

2968A ✓

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Ὁ Ἐκτωρ Βαλαωρίτης δὲν ἀριθμεῖται πλέον μεταξὺ τῶν ζώντων εἰς τὸν πρόσκαιρον τοῦτον κόσμον. Τὸ ἀδυσώπητον δρέπανον τοῦ θανάτου αἰφνιδίως ἀπέκοψε τὸ νῆμα τῆς ζωῆς τοῦ μόλις εἰκοσαετοῦς Ἐκτορος τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνεστῶτος Ἀπριλίου εἰς τὴν Γαλλικὴν πόλιν Κάννες, ἔνθα πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἶχε μεταβῆ, συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς μητρὸς του κατὰ συμβουλήν τῶν ἱατρῶν. Ἢ

ἀπαίσιος εἰδησις ἐνέσκηψε κεραινοβόλος εἰς τὴν κοινωνίαν μας μεταδοθεῖσα διὰ τοῦ τηλεγραφικοῦ σύρματος καὶ κατέπληξε καὶ κατέλυπσεν ἅπαντας. Τίς ἐδύνατο νὰ προῶν ὅτι τόσον ταχέως ἦθελεν ἀποδημήσει ἐκ τοῦ κόσμου τούτου νέος, ὅς τις πρὸ ὀλίγων ἔτι μηνῶν περιεφέρετο μεταξὺ ἡμῶν πλήρης υγείας καὶ ζωῆς, παρὰ πάντων ἀγαπώμενος διὰ τὰ ἔξοχα προτερήματα, τὰ ὅποια προσηγγέλλον εἰς τὴν κοινωνίαν ἄνδρα ἐνάρετον, εὐφυᾶ, πολυμαθῆ, φιλόπατρι, εὐχάριστη φίλον, ἐλεήμονα, εὐπροσήγορον καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ τιμῶντα καὶ τὸ ἔθνος του καὶ τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα του; Τίς ἐδύνατο πιστε νὰ φαντασθῆ ὅτι οἱ ἐνάρετοι γονεῖς τοῦ Ἐκτορος, πρὶν ἔτι ἀπομάξωσι τὰ δάκρυα διὰ τὸν πρόωρον θάνατον τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ των, καὶ τὴν αἰφνιδίον χηρείαν τοῦ δευτεροτόκου, ἔμελλον νὰ γύσωσι καὶ πάλιν ποταμούς δακρύων ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ περιληγμένου Ἐκτορός των;

Ἀλλὰ τοιαύτη εἶναι ἡ σκληρὰ μοῖρα τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. Ὁ εὐρωστος νέος, εἰς ὃν ἠνοιγετο κατὰ τὰ φαινόμενα εὐρὺ καὶ φαιδρὸν τὸ στάδιον τοῦ βίου, ἔμελλε νὰ καταβῆ εἰς τὸν ψυχρὸν τάφον ἐνῶ εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ βίου εὐρίσκετο, καὶ οἱ γονεῖς, ὧν ἡ καρδία χαρμοσύνως ἐπαλλε βλέπουσα τὰ φυσικὰ καὶ ἠθικὰ προτερήματα τοῦ τέκνου των, καὶ οἵτινες γλυκείας ἐλπίδας εὐλόγως συνέλαβον περὶ τοῦ μέλλοντος, ἦσαν προωρισμένοι νὰ λάβουν πληγὴν ὀδυνηρὰν καὶ ἀθεράπευτον, ἥτις ἀκένωτον πηγὴν δακρύων ἠνέφξεν εἰς τὴν πατρικὴν καρδίαν των. Μόνη ἡ ἀντίληψις τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ καὶ ἡ εἰς αὐτὸν ἀκράδαντος πίστις δύνανται νὰ ἐπιγύσουν

παρηγορητικὸν βάλσαμον εἰς τοιαύτην πληγὴν. Εἴθε νὰ ἐπέλθῃ πλήρης καὶ ταχεῖα ἡ παρηγορία αὕτη εἰς τοὺς τεθλιμμένους γονεῖς, ἵνα ἀπροσκόπτως ἐξακολουθήσουν τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πρὸς τὴν οἰκογένειαν καὶ τὴν πατρίδα καθηκόντων των, τὰ ὅποια πάντοτε εὐλαβῶς ἐξετέλεσαν.

Ὁ ἀγαθὸς Ἐκτωρ δὲν ἔχει ἀνάγκην συλλυπητηρίων, ὡς οἱ ἀπολέσαντες αὐτὸν γονεῖς καὶ συμπολιταὶ του. Αὐτὸς εὐφραίνεται ἤδη εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς ἀπολαμβάνων ἀπὸ τῶν Ὑψιστων τὴν ἀρμόζουσαν εἰς τὴν ἀρετὴν του βράβευσιν.

Ἐν Κερκύρα, τῆ 6 Μαΐου 1875.

N. N.

Αρ. Εισ. 560 VI 86

114